

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
II-3 У. 9959/16
13.02.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Томислава Медведа, председника већа, Ненада Стојановића и Драгана Јовановића, чланова већа, са судским саветником Небојшом Стојановићем, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби коју је поднела тужила А.А. из ...,, коју заступа Зоран Љ. Митић, адвокат из Ниша, Вождова 14/1, ради поништаја решења туженог Сената Универзитета у Нишу, Универзитетски трг број 2, СНУ број 8/16-01-004/16-019 од 27.05.2016.године, кога заступа Б.Б., овлашћено лице запослено код туженог органа, уз учешће заинтересованог лица В.В. из Ниша, коју заступа Драги Крстић, адвокат из Ниша, Војводе Мишића 79/3, у предмету конкурса, након одржане усмене јавне расправе 13.02.2017. године, у нејавној седници већа, одржаној 13.02.2017.године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба се **УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** одлука Сената Универзитета у Нишу, СНУ број 8/16-01-004/16-019 од 27.05.2016.године и предмет враћа надлежном органу на поновно одлучивање.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени Сенат Универзитета у Нишу, да тужили А.А. из ...,, накнади трошкове управног спора у износу од 35.870,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

III ОДБИЈА СЕ захтев заинтересованог лица за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореном одлуком о одбијању приговора др А.А., у члану 1. диспозитива, одбијен је приговор тужиле на одлуку Научно-стручног већа за медицинске науке Универзитета у Нишу, број 8/19-01-001/16-028 од 17.02.2016. године,

предат преко Медицинског факултета у Нишу дана 18.03.2016. године, заведен под бројем 01 2889 и достављен Универзитету у Нишу дана 25.03.2016. године (заведен под бројем 8/19-02-005/16-001) и потврђена је одлука Научно-стручног већа за медицинске науке Универзитета у Нишу, број 8/19-01-001/16-028 од 17.02.2016. године, којом се др В.В. бира у звање доцент за ужу научну област ... на Медицинском факултету у Нишу.

У тужби поднетој Управном суду 07.07.2016. године, тужиља оспорава законитост одлуке туженог органа, због повреде правила поступка и погрешни и непотпуно утврђеног чињеничног стања. Истиче да Правилник о поступку избора и заснивања радног односа наставника и Ближи критеријуми за избор у звања наставника, као и објављени конкурс за избор Медицинског факултета од 09.05.2015. године, не садрже начин бодовања сваког појединачног услова или критеријума за избор, при чему оспорена одлука и одлука првостепеног органа не садрже образложење у погледу начина бодовања и укупно утврђених бодова кандидата, већ се у образложењу оспорене одлуке помиње да је Комисија за писање извештаја ценила монографију тужиле и доделила јој 3 бода. Сматра да је тужиља морала бити упозната са начином и поступком бодовања, који је морао бити образложен у одлуци о избору у звање, што у конкретном случају није учињено. Указује да су погрешни разлози дати у образложењу оспорене одлуке да нико од чланова Сената није оспоравао утврђене чињенице које произлазе из документације, чиме је на несумњив начин утврђено чињенично стање у овом предмету, због чега није јасно које то чињенице Сенат није оспорио, иако је тужени орган требало да оцени да ли је првостепени орган правилно утврдио чињенично стање. Додаје да је погрешно закључивање туженог органа у погледу педагошког искуства тужиле, јер из образложења оспорене одлуке не произлази на основу којих доказа је утврђено да изабрани кандидат поседује склоност и способност за наставни рад, уколико никада није радио у настави, а што је прописано одредбом члана 14. став 2. тачка 2. Ближих критеријума за избор у звања наставника, на које се тужени орган позива у образложењу оспорене одлуке. Указује да је одредбом члана 65. Закона о високом образовању, између осталог, прописано да приликом избора у звања наставника, вишокошколска установа цени и оцену о резултатима педагошког рада, при чему се приликом оцењивања педагошког рада узима у обзир мишљење студената, у складу са општим актом високошколске установе, као и да је одредбом члана 142. Статута Медицинског факултета, приписано да се предност при избору даје кандидату који, између осталог, има дуже педагошко искуство, при чему је Национални савет за високо образовање Републике Србије на седници одржаној 26.11.2015. године, утврдио Минималне услове за избор у звање наставника на универзитету, где је као обавезан услов прописано искуство у педагошком раду са студентима, због чега тужени орган није ценио наводе жалбе у погледу педагошког рада, већ је погрешно нашао да је Комисија у извештају навела да наведени услов из члана 142. став 1. тачка 5. Статута Медицинског факултета, није у сагласности са одредбом члана 14. Ближих критеријума за избор у звања наставника и да предност приликом избора треба дати кандидату на основу других прописаних елемената који се могу применити за избор у звање доцент. Сматра да за разлику од изабраног кандидата, тужиља има педагошко искуство и да је морала бити у предности у односу на изабраног кандидата. Додаје да је у спроведеном поступку погрешно утврђено да изабрани кандидат има већи број радова у којима је први аутор, с обзиром да оба кандидата имају по три рада у којима су први аутори, при чему је тужиља

Комисији доставила доказ да има још један објављени рад, због чега изабрани кандидат нема предност по овом критеријуму, што надлежни органи нису ценели у спроведеном поступку. Наводи да је тужени орган погрешно ценио и учешће изабраног кандидата као активног истраживача у једном научном пројекту, иако је тужиља била руководилац научног пројекта, о чему је доставила доказе, при чему је првостепени орган у образложењу своје одлуке навео да учешће у научном пројекту није услов за избор у звање доцента, али је то ценио као предност изабраног кандидата. Истиче да монографија тужиље није услов за избор у звање доцента, већ услов за избор ванредног професора и иста је рад категорије М42, што је виши степен у односу на објављене радове изабраног кандидата. Предлаже да Суд уважи тужбу и поништити оспорену одлуку, а туженог обавезе да јој накнади трошкове управног спора, за састављање тужбе од стране адвоката у износу од 30.000,00 динара, као и за судске таксе за тужбу и одлуку по одмерању Суда.

Тужени орган је доставио Суду списе који се односе на предмет управног спора и одговор на тужбу, којим оспорава све наводе тужбе и остаје при разлозима датим у образложењу оспорене одлуке. Наводи детаљну хронологију целокупног изборног поступка и истиче да је за учеснике конкурса утврђен индекс научне компетентности, односно за тужиљу 47,2 поена, а за изабраног кандидата 103,1 поена, а чињеница да ли је тужиља била упозната са начином бодовања сваког критеријума, у смислу Правилника о поступку и начину вредновања и квантитативном исказивању научноистраживачких резултата истраживача, није од значаја за одлучивање туженог органа. Указује да су у образложењу оспорене одлуке оцењени сви наводи приговора тужиље, као и да су у тужби погрешно протумачене одредбе Закона о високом образовању, с бзиром да се ради о општим одредбама, у складу са којима је тужени орган донео Ближе критеријуме за избор у звања наставника, којим је у члану 14. између осталих услова, прописана позитивна оцена наставног рада, осим ако се бира по први пут у наставничко звање, у ком случају је довољно да учесник конкурса поседује склоност и способност за наставни рад, због чега приликом избора није неопходно претходно педагошко искуство на факултету. Додаје да се приликом одлучивања о расписаном конкурс од 09.05.2015. године, не могу узети у обзир Минимални услови за избор у звање наставника на универзитету, донети од стране Националног савета за високо образовање Републике Србије од 26.11.2015. године, који се примењују од 01.10.2016. године. Истиче да је Комисија за писање извештаја у извештају од 10.08.2015. године, узела у обзир педагошко искуство, као и монографију тужиље која је цењена као рад категорије М42, што је у складу са Правилником о поступку и начину вредновања и квантитативном исказивању научноистраживачких резултата истраживача и да су бодови који су додељени овој монографији урачунати у укупан индекс научне компетентности тужиље. Указује да је тужиља у фази увида јавности у извештај Комисије, поднела приговор, број 17 8751 од 18.09.2015. године, уз који је доставила још један рад, али наведени рад се не може узети у обзир ради оцене научноистраживачких резултата учесника конкурса, јер се узима у обзир само документација која је достављена до истека рока за пријављивање на конкурс. Истиче да су приликом одлучивања узети у обзир и критеријуми прописани одредбом члана 142. Статута Медицинског факултета, при чему изабрани кандидат има предност у односу на тужиљу по три основа, јер има већи број радова у којима је први аутор у

часописима ближе наведеним у образложењу оспорене одлуке, затим има већи број објављених радова и учествовала је као активан истраживач у једном научном пројекту, док тужила није приложила документацију о учешћу у научним пројектима. Сматра да је на конкурс изабран кандидат који испуњава услове конкурса, које испуњава и тужила, али предност приликом избора по више критеријума има изабрани кандидат. Додаје да је Научно-стручно веће за медицинске науке могло да одлучује само о предлогу Изборног већа Медицинског факултета у Нишу, датог у смислу одредбе члана 65. став 2. Закона о високом образовању, јер се није могло одлучивати без таквог предлога, при чему без таквог предлога тужила и не може бити изабрана у звање наставника. Предлаже да Суд одбије тужбу.

Заинтересовано лице В.В., дала је одговор на тужбу, у коме оспорава све наводе тужбе и наводи да је оспорена одлука правилна и законита. Истиче да се научни резултати бодују према Правилнику о поступку и начину вредновања и квантитативном исказивању научноистраживачких резултата истраживача, као и да су критеријуми за избор на расписаном конкурс прописани Ближим критеријума за избор у звање наставника, према којима заинтересовано лице испуњава услове за избор у звање доцент, без обзира што се први пут бира у наставничко звање, при чему је тужени орган имао у виду искуство тужиле у педагошком раду, али да заинтересовано лице има предност приликом избора по више елемената, јер има већи број радова у којима је први аутор у часописима ближе наведеним у образложењу оспорене одлуке, затим има већи број објављених радова и учествовала је као активан истраживач у једном научном пројекту. Предлаже да Суд обије тужбу, а тужилу обавезе да јој накнади трошкове управног спора, за састав одговора на тужбу од стране адвоката у износу од 36.000,00 динара и за заступање на расправи уколико буде заказана у износу од 37.500,00 динара.

Управни суд је одржао усмену јавну расправу 13.02.2017. године, у смислу одредбе члана 34. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), у присуству тужиле А.А. и њеног пуномоћника Зорана Љ. Митића, адвоката из Ниша, затим Б.Б. - овлашћеног лица запосленог код туженог органа, као и заинтересованог лица В.В. и њеног пуномоћника Драгија Крстића, адвоката из Ниша.

Пуномоћник тужиле је у речи на усменој јавној расправи остао у свему код навода изнетих у тужби, с тим што је посебно указао да у току поступка за избор у научно звање тужиле нису били познати критеријуми којима се руководио надлежни орган и да је из образложења оспорене одлуке сазнала да је вршено бодовање, због чега је од Медицинског факултета у Нишу захтевом од 07.07.2016. године, затражила увид у списе предмета, који јој није омогућен, већ јој је достављен одговор од 8.7.2016. године. Истиче да се 19.07.2016. године жалбом обратила Поверенику за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, о којој још увек није одлучено. Указује Суду и даје на увид приговоре на одлуку Изборног већа Медицинског факултета у Нишу, који су упућени Ректору, Сенату, Председнику Научно- стручног већа за медицинске науке, Председнику статутарне комисије и Председнику етичког већа, због чега призилази закључак да је тужила користила право да приговара на одлуку Изборног већа. Предлаже да Суд уважи тужбу, поништи

оспорену одлуку и предмет врати туженом органу на поновни поступак и одлучивање, а туженог обавезе да јој накнади трошкове спора, за састав тужбе од стране адвоката у износу од 30.000,00 динара, за приступ на одржану усмену јавну расправу у износу од 31.500,00 динара, као и за судске таксе за тужбу и одлуку Суда, у висини прописаној Законом о судским таксама.

Овлашћено лице туженог органа је у речи на усменој јавној расправи остао у свему код навода изнетих у образложењу оспорене одлуке и одговору на тужбу, с тим што је посебно указао да педагошко искуство за избор у звању доцента, као почетно наставничко звање, није неопходно, с обзиром да у звање доцента може да буде изабрано, под осталим прописаним условима и лице које нама педагошко искуство. Истиче да је поступак избора прописан одговарајућим актима, односно Правилником о поступку и начину вредновања и квантитативном исказивању научноистраживачких резултата истраживача и Ближим критеријумима за избор у звања наставника, који су објављени у одговарајућим гласилима Републике, односно Универзитета, при чему се на извештај Комисије о испуњености услова кандидата могу ставити примедбе, с обзиром да се извештај јавно објављује и рок за примедбе износи месец дана, а Комисија је у обавези да примедбе размотри и изјасни се о њиховој основаности. Сматра да је без значаја обраћање тужиле означеним органима, јер се ради о органима који нису надлежни да учествују у поступку избора у звање, а њено обраћање има карактер представке, притужбе и сл. Предлаже да Суд одбије тужбу.

Пуномоћник заинтересованог лица је у речи на усменој јавној расправи остао у свему код навода изнетих у одговору на тужбу и прихвата изјашњење овлашћеног лица туженог органа. Истиче да за увидом у списе изборног поступка није било потребе, будући да су се подаци о бодовању кандидата налазили на сајту факултета и били доступни свима, при чему је заинтересовано лице имао боље резултате у односу на тужилу, због чега су оспорена одлука и одлука о избору доенте у свему на законит начин. Предлаже да Суд одбије тужбу, а тужилу обавезе да заинтересованом лицу накнади трошкове спора, за састав одговора на тужбу од стране адвоката у износу од 36.000,00 динара и за приступ на одржану усмену јавну расправу у износу од 37.500,00 динара.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је, оценом навода тужбе и одговора на тужбу туженог органа и законског заступника заинтересованог лица, као и навода пуномоћника тужилаца и законског заступника заинтересованог лица са одржане усмене јавне расправе, а након извођења доказа, читањем доказа из списка предмета, нашао да је тужба основана.

Одредбом члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", број 33/97 и 31/01 и "Службени гласник РС", број 30/10), прописано је, између осталог, да у осталим стварима образложење решења садржи: кратко излагање захтева странака, утврђено чињенично стање, по потреби и разлоге који су били одлучни при оцени доказа, разлоге због којих није уважен који од захтева странака, правне прописе и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење какво је дато у диспозитиву, док је одредбом члана 235. став 1. истог закона, прописано да се одредбе овог закона које се односе на првостепено

решење сходно примењују и на решења која се доносе по жалби.

Према одредби члана 65. став 8. Закона о високом образовању ("Службени гласник РС", број 76/05,... и 99/14), приликом избора у звања наставника, високошколска установа цени следеће елементе: оцену о резултатима научног, истраживачког односно уметничког рада, оцену о ангажовању у развоју наставе и развоју других делатности високошколске установе, оцену о резултатима педагошког рада, као и оцену резултата постигнутих у обезбеђивању научно-наставног, односно уметничко-наставног подмлатка. Одредбом члана 64. став 11. истог закона, ближи услови за избор у звање наставника утврђују се општим актом високошколске установе, у складу са препорукама Националног савета из члана 11. став 1. тачка 13) овог закона.

Из разлога датих у образложењу оспореног решења произлази да је тужени орган, након навођења детаљне хронологије целокупног изборног поступка, од доношења одлуке декана Медицинског факултета у Нишу на основу које је расписан конкурс за избор наставника у звање доцент за ужу научну област ... на Медицинском факултету у Нишу, који је објављен 09.05.2015. године, у дневном листу "Политика", па до седнице туженог органа на којој је донета оспорена одлука, нашао да нико од чланова Сената Универзитета у Нишу, није оспоравао утврђене чињенице које произлазе из документације, чиме је на несумњив начин утврђено чињенично стање. Тужени орган налази да је Комисија за оцену испуњености минималних услова учесника конкурса за избор у звање наставника за поље медицинских наука, закључила да кандидати А.А. и В.В. испуњавају услове за избор у звање доцент за ужу научну област ... на Медицинском факултету у Нишу. Оцењујући наводе приговора, тужени орган је нашао да су критеријуми за избор прописани Ближим критеријума за избор у звања наставника ("Гласник Универзитета у Нишу", број 2/08 и 5/13), а посебно одредбом члана 14. став 2. тачка 2. наведених ближих критеријума, као и да се В.В. први пут бира у наставничко звање, због чега испуњава услове за избор у звање доцент, без обзира што претходно није радила у настави на Медицинском факултету у Нишу. Према налажењу туженог органа Комисија је у извештају навела да услов из члана 142. став 1. тачка 5. Статута Медицинског факултета, у погледу дужег педагошког искуства, није у сагласности са одредбом члана 14. Ближих критеријума за избор у звања наставника и да предност приликом избора треба дати кандидату на основу других прописаних елемената који се могу применити за избор у звање доцент. Тужени орган налази да из достављене документације произлази да изабрани кандидат има предност приликом избора у односу на подносиоца приговора по више критеријума прописаних чланом 142. Статута Медицинског факултета, а пре свега има већи број радова у којима је први аутор у часописима ближе наведеним у образложењу оспорене одлуке, затим има већи број објављених радова и учествовала је као активан истраживач у једном научном пројекту, док подносилац приговора није приложила документацију о учешћу у научним пројектима, а учествовала је у неколико стручних пројеката. Из образложења оспорене одлуке произлази да је тужени орган нашао да је у извештају Комисије за писање извештаја, број 01 7407 од 10.08.2015. године, цењена монографија А.А., за коју је наведена комисија доделила 3 поена, узимајући је као рад категорије М42, што је у складу са Правилником о поступку и начину вредновања и квантитативном исказивању

научноистраживачких резултата истраживача, као и да су бодови који су додељени овој монографији урачунати у укупан индекс научне компетентности. Тужени орган налази да је одлука првостепеног органа донета у складу са Законом о високом образовању и општим актима факултета донетих у складу са тим законом, као и да оспореном одлуком нису прекршени нормативни акти који уређују материју избора наставника, као ни одредбе других прописа који су од значаја за доношење одлуке о избору у звање наставника, ближе наведени у образложењу оспорене одлуке, при чему је оспорена одлука донета једногласно од стране 25 чланова Сената Универзитета у Нишу који су гласали, а закључком туженог органа је из гласања изузет члан који је учествовао у доношењу одлуке првостепеног органа. Због наведених разлога, тужени орган је одлучио као у диспозитиву оспорене одлуке.

Код оваквог стања ствари, а имајући у виду цитиране одредбе Закона о општем управном поступку и Закона о високом образовању, Суд налази да су оспореним решењем повређена правила поступка на штету тужиле, јер образложење оспорене одлуке не садржи разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење какво је дато у диспозитиву, а те повреде су биле од значаја за доношење законите одлуке у овој правној ствари. Ово због тога што, према налажењу Суда, из доказа изведеног у спроведеном управном поступку – извештаја Комисије за писање извештаја, број 01 7407 од 10.08.2015. године, а ни из образложења оспорене одлуке и одлуке првостепеног органа од 17.02.2016. године, не произлази да ли је приликом предметног избора и утврђивања индекса научне компетентности пријављених кандидата, а посебно тужиле, цењен елеменат прописан одредбом члана 65. став 8. Закона о високом образовању, односно елеменат у погледу оцене о резултатима педагошког рада тужиле, а тиме нису дати ни разлози о томе колики је индекс научне компетентности тужиле уз оцену о резултатима њеног педагошког рада, односно колики је у том случају укупан индекс научне компетентности именованих кандидата по свим сагледаним елементима за избор. Како у образложењу оспорене одлуке и одлуке првостепеног органа од 17.02.2016. године, нису дати разлози у том погледу, то је оспореном одлуком повређен закон на штету тужиле.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореном одлуком повређен закон на штету тужиле, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива ове пресуде.

У извршењу ове пресуде тужени орган је дужан да донесе нову и на закону засновану одлуку, придржавајући се примедба Суда изнетих у пресуди, у року и на начин прописан одредбом чл. 69. став 2. Закона о управним споровима.

Разматрајући захтев тужиле за накнаду трошкова управног спора, на основу одредби члана 66. и 67. Закона о управним споровима и члана 153. став 1. и 154. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, број 72/11,... и 55/14), које се сходно примењују у смислу одредбе члана 74. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао да је захтев у делу основан. Ово због тога што је тужила, у смислу одредбе члана 163. став 2. Закона о парничном поступку, определила трошкове које је имала у вези са покретањем овог управног спора, а које је Суд, на

основу Тарифног броја 43. и 44. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката ("Службени гласник РС", број 121/12), одредио за састављање тужбе од стране адвоката у износу од 16.500,00 динара и за приступ на одржану усмену јавну расправу у износу од 18.000,00 динара, а према Тарифном броју 28. и 29. Закона о судским таксама ("Службени гласник РС", бр. 28/94,... и 93/14), за таксу за тужбу у износу од 390,00 динара и за таксу за пресуду у износу од 980,00 динара, док је за више тражени износ трошкова за састављање тужбе од стране адвоката до траженог износа од 30.000,00 динара и за више тражени износ трошкова за приступ на одржану усмену јавну расправу до траженог износа од 31.500,00 динара, захтев тужиле прекомеран, због чега је Суд досудио тужилу трошкове управног спора у укупном износу од 35.870,00 динара, одлучујући као у ставу II диспозитива ове пресуде.

Како заинтересовано лице није успело у овом управном спору, то је његов захтев за накнаду трошкова управног спора одбијен, на основу одредаба члана. 66, 67. и 74. Закона о управним споровима, уз сходну примену одредбе члана 151. Закона о парничном поступку, због чега је одлучено као у ставу III диспозитива ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 13.02.2017. године, II-3 У. 9959/16

Записничар,
Небојша Стојановић,с.р.

Председник већа-судија,
Томислав Медвед,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

КЗ